

[Lars P. Jensen.]

en ombygning af tekstiltolden, der tilsigtede en håndsrækning til dansk produktion og beskæftigelse. Jeg tror, at resultaterne til dato må siges at være opmuntrende. Importen er faldet fra 567,4 mill. kr. i perioden januar-august 1955 til 517,7 mill. kr. i samme periode i 1956 eller en nedgang i importen på 49,7 mill. kr. I de første 8 måneder af 1955 var der en eksport af garner, metervarer og færdige tekstilvarer på knap 50 mill. kr. I den tilsvarende periode i år var eksporten knap 59 mill. kr., således at der var en stigning på 20 pct. En noget lignende udvikling viser eksporten af klædningsstykker. I 8 måneder af 1955 udgjorde den knap 32 mill. kr. og i 8 måneder i år knap 36 mill. kr.

Denne udvikling har også givet sig udslag i beskæftigelsen, i ledigheden inden for tekstilindustrien. I juni måned 1956 var ledighedsprocenten 8, i juni 1955 var den 6,9 i juli 1956 6,6, i juli 1955 5,5, men i august 1956 5,7 mod 6,7 året i forvejen og endelig i september i år 4,3 mod 6,9 året i forvejen. Der er i dag beskæftiget 2 134 flere arbejdere inden for tekstilbranchen i forhold til april måned, da tekstiltolden blev gennemført, en udvikling, de partier, der gennemførte denne toldordning, kan være tilfredse med.

Selv om vi har ændret toldsatserne for tekstilvarerne, dæmper det dog ikke op for dumping på dette felt; man kan vel sige tværtimod. Værditolden gjorde jo tolden på de billigste varer lavere, og for alle andre toldbelagte varer er problemet heller ikke løst. Der er for så vidt enighed om, at værditold er mere demokratisk end vægttold, men overgangen til værditold åbner større mulighed for dumping, og selv om vi ikke i almindelighed er gået over til værditold i vor toldlovgivning, er det min opfattelse, at problemet om dumping må løses nu. Jeg tror, vi i stigende grad bliver udsat for dumpingpriser. Vi har ikke for de liberaliserede varer anden beskyttelse end de meget lave toldsats, og i varebytteforretninger er der ingen hjemmel til at tage hensyn til dumping.

Det er ikke en forhøjelse af toldsatserne, ministeren her foreslår, men en lov, der skal hindre de værste vildskud af „konkurrence“ — konkurrence i gåseøjne. Vi har intet imod konkurrence, vil jeg gerne under-

strege, og vi har heller ikke noget imod billige varer, men vi er bange for, at det bliver for dyrt for forbrugerne i længden. Når dansk industri er slået i stykker gennem dumping, er jeg overbevist om, at forbrugerne kommer til at betale krigsomkostningerne til udlandet. Det er jo i det hele taget tvivlsomt, om den billige dumpingpris i det hele taget når forbrugerne. Jeg har mine tvivl. Hvis den ikke gør det eller ikke gør det i sin fulde udstrækning, gavner en sådan import kun en lille gruppe mennesker herhjemme, nemlig importørerne og de forskellige mellemhandlere. Selv om forbrugerne fik fordelene eller en del af fordelene ved dumpingimport, ville den kun vare så længe, indtil dansk industri er slået i stykker, og så kommer vi til at betale for det. Jeg tror ikke på, at udlandet sælger os billige varer for vore blå øjnes skyld, og mit parti vil ikke være med til ved import til dumpingpriser at importere arbejdsløshed.

Man kan så spørge: hvad er dumping? Ja, der er mange former for varesalg, der benævnes dumping. Motiverne kan være forskellige, men der findes sporadisk dumping, som er salg af restbeholdninger eller forbigående store varelagre uden at ødelægge prisen på hjemmemarkedet; der findes korttidsdumping for at fastholde kunder i et marked, hvor prisen for tiden er ugunstig, men hvor der senere ventes en bedring, for at oparbejde handelsforbindelser og goodwill i et nyt marked, for at slå konkurrenterne ud og for at forebygge opkomsten af konkurrence; der findes langtidsdumping, som går ud på at opretholde produktionen uden at skære indenlandske priser ned, og endelig dumping af rent merkantilistiske grunde.

I toldkommissionen har vi været præsenteret for adskillige tilfælde af dumping, eller jeg må hellere sige dumpingpåstande. Industrirådet har udarbejdet en hel bog om sådan dumping, og jeg nævner eksempelvis: elektricitetsmålere, som det europæiske kartel sælger til Danmark til priser, der ligger langt under priserne på eget hjemmemarked; farvede fliser, der på det tyske marked koster 60—65 øre pr. stk., tilbydes afsat her i landet til priser på 50—53 øre pr. stk.; lædermapper, for hvilke den konstaterede pris fra dansk importør for en ungarsk mappe er 16 kr. og 66 øre, medens